„ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 57-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 167 Joi 20 Iunie 1940
10 Pagini
P IIII

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

ABONAMENTE
IN ȚARĂ
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLĂTORIILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte
220 lei
UNIV.-SPORT
500 lei

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

CRUȚAREA ANIMALELOR TINERE

Cu toate că suntem țară agricolă și întrunim cele mai fericite condițiuni pentru desvoltarea bogăției animale, atât de strâns legată de economia agricolă, totuși stocurile noastre de animale — și mai ales de cornute mari — sunt foarte reduse în raport și cu suprafața de teren cultivată și cu numărul populației.

Totalul bovinelor de care dispunem este cam de 4.200.000 capete, față de 9½ milioane cât avea Polonia, față de 3.812.000 Iugoslavia, de 3.237.000 Danemarca, etc., ceeace, ca densitate pe km.² ne plasează aproape în coada popoarelor nu numai agricole, dar și industriale, cu 14 capete pe 1 km², față de 75 ale Danemarcei, 69 ale Olandei, 58 ale Belgiei, 41 ale Germaniei, 31 ale Cehoslovaciei, 18 ale Bulgariei și 15 ale Iugoslaviei.

Ingrijitor e faptul că ne aflăm în fața unui proces de scădere, care se perpetuează de aproape 30 de ani. Chiar în Vechiul Regat situația era mai bună decât acum. In 1911 de ex., densitatea bovinelor pe km² era de 20 capete față de numai 14, astăzi.

Am atras de nenumărate ori atenția asupra acestei scăderi primejdioase, de substanță, în sectorul uneea din cele mai prețioase ramuri ale economiei noastre agricole, agravată prin faptul că la scăderea numerică se adaogă și scăderea calitativă, datorită degenerării raselor la vitele noastre.

Cei neinițiați asupra cauzelor adevărate, au putut atribui lipsa cărnii de vită simțită câtva timp pe piețele noastre, exportului masiv de bovine din ultimele luni. Or, acest export n'a fost făcut pe scară mai întinsă ca în alți ani. Adevărul e că a sporit consumul intern de carne, datorită concentrării trupelor și dat fiind stocul redus de bovine pe care-l avem, sporul de tăieri pentru necesități excepționale a provocat criza resimțită pe piața cărnii.

O altă împrejurare, mai hotăritoare care a contribuit la împuținarea stocului nostru de vite mari a fost abuzul făcut cu tăierea tineretului prea crud. Rămâsesem poate singura țară din Europa, care a continuat sacrificarea viteilor de lapte, fără nici o restricțiune. E de ajuns să arătăm, că față de un total de 420.244 boi și vaci, cât se taie la noi anual, pentru consumul urban și rural, numărul viteilor sacrificați este de 424.734 capete.

A fost deci necesar să se ia și la noi măsuri pentru cruțarea tineretului animal, interzicându-se tăierea viteilor mai mici de 6 luni, atât pentru consumul intern cât și pentru export. S'ar cuveni ca această măsură să se extindă și la tineretul altor categorii, în care nu excelăm prin excedente copioase, precum ar fi nimerit ca măsura opririi de a tăia viteii până la 6 luni să fie completată cu o măsură de înlesnire a celor cari se văd siliți să-și vândă produșii tineri din cauze binecuvântate, înlesnire care ar putea consta din cumpărarea acestor produși de către asociațiile de crescători sau vreo administrație ad-hoc, menită să-i valorifice la maturitate.

ANGLIA ESTE FERM HOTĂRÂTĂ SĂ CONTINUE LUPTA, — ANUNȚĂ AGENȚIA „REUTER"

Londra, 17 (Rador).— Corespondentul diplomatic al agenției „Reuter" scrie următoarele:

Interesându-ne la cercuri autorizate din Londra, am aflat că părerea guvernului britanic continuă să fie aceași, care a fost exprimată în declarația publicată Duminică seară la Londra, care spune că Anglia este ferm hotărită să continue lupta până la victorie.

NOUI INUNDAȚII IN ȚARĂ

Ploi torențiale în județul R.-Sărat. — Trei victime omenești

R.-Sărat, 16 Iunie.

O nouă ploaie torențială, însoțită de puternice manifestații electrice, s'a abătut ieri după amiază asupra comunelor: Coroteni, Popești, Dragosloveni ,Gura Calitei, Bordești, Sihlele, Obrejița, Plaiești și Căiata.

Apa Râmnei, cum și alte pârae, cari străbat această regiune din plasa Plaiești, s'au umflat peste măsură și s'au revărsat pretutindeni.

Podul dela punctul „Cișmea", de pe teritoriul com. Plaiești, a fost complet distrus, sfărâmând și blocul de ciment. Cartierul Liscași, care aparține aceleiași comune, a fost inundat de puhoaiele venite de pe dealuri.

Apa Slimnicului a luat casa locuitorului Ion M. Cociu, din satul Pietroasa, pendinte de com. Tâmboești.

VICTIME OMENEȘTI.

Femeia Marta Abeaboeru, în vârstă de 57 ani, din com. Popești, pe când se afla sub un copac, în timpul ploii, a fost trăsnită. Alegându-se cu grave arsuri, nefericita femee a murit pe drum, pe când era dusă spre casă.

Bătrânul Dumitrache Dascălu, în etate de 76 ani, tot din com. Popești, pe când se afla la munca câmpului, a fost de asemeni omorît de un trăznet.

Fata Constantina P. Câmeanu, în vârstă de 8 ani, din comuna Domnița, în vreme ce se scălda în râul Buzău, a fost luată de curentul apei și s'a înecat.

Cadavrul a fost pescuit după câteva ore, de pontonierii cari lucrează la repararea podului din com. Pitulați.

Dezastrul provocat de furtună și grindină în jud. Putna

Viile din regiunea Panciu distruse. — Sute de vite omorâte

Focșani, 17 Iunie

In zilele de 15 și 16 c., un nou prăpăd s'a abătut asupra județului nostru.

De data aceasta, ploile au fost însoțite de furtună și grindină, care a căzut în unele locuri, în greutate de 500 gr.

Astfel, regiunea de podgorii Panciu, Fitionești, Diocheți, Movilița, în suprafață de 835 ha. vie și 1275 ha. semănături, a fost complet distrusă pentru anul acesta.

Căderea grindinei a durat aproape o oră și a distrus până și copacii și tutorii viilor și coșarile depe șosele.

Deasemeni, în regiunea Suraia, Pilierești și Mircești, situată în apropierea Siretului, furtuna, ploaia și grindina au cauzat pagube enorme, distrugând o mie de hectare vii și semănături.

In com. Pilierești au fost omorâte 38 vite cornute, 4 cai, 3 mânzi și 480 oi.

In satul Sasu, furtuna a dărâmat turla bisericii, aruncând-o la mare distanță.

Foarte multe locuințe au fost desvelite.

Prefectura județului a înștiințat telegrafic ministerul de interne, pentru ajutoare.

CEREREA DE ARMISTIȚIU A FRANȚEI

de I. LUGOSIANU

Cum era de așteptat, desfășurarea operațiilor militare din Franța trebuia să aibă urmări adânci atât în politica internă franceză cât și în cea internațională.

Superioritatea germană în armament modern și în aviație aducea cu ea superioritatea în concepțiile și posibilitățile tactice, stăruința într'o inițiativă neobosită, folosirea vitezei într'o măsură, care n'a fost niciodată egalată până azi în istoria militară, încrederea în victorie, care este unul din elementele esențiale ale succesului.

Timpul, spunea, acum câteva luni, d. Paul Reynaud, este neutru. Această concepție greșită a jucat un rol funest în calculele Aliaților. Timpul n'a fost neutru. El a fost din potrivă aliatul conducerii politice și militare germane, care a știut să folosească în cel mai înalt grad uriașul coeficient de viteză, pe care armamentul de astăzi l-a dat războiului modern.

Credința preconcepută într'un război îndelungat, în care blocada economică și sprijinul Statelor-Unite trebuiau să cântărească greu în favoarea Aliaților, este în întregime infirmată de evenimente. La Berlin și la Roma o diplomație prevăzătoare și-a dat seama că Statele-Unite nu vor intra în război, că nu au nici pregătirea politică, nici cea militară pentru a influența destinele unui război european, care s'ar desfășura pe un ritm fulgerător.

In fapt, Statele-Unite au părăsit de mult politica de izolare și au dat fățiș sprijinul lor Aliaților, dar acest sprijin a fost mai ales politic într'o vreme când armele singure erau chemate să hotărască.

In toate țările democratice fenomene și concepții noi au fost astfel judecate cu o logică veche.

Când d. Churchill făcea aluzie, în ultimul său discurs la lumea nouă care va veni să salveze lumea veche și când, acum o săptămână, d. Paul Reynaud adresa pateticul său apel la ajutorul d-lui Roosevelt și unul și altul erau victimele aceleiași speranțe nerealizate.

D. Roosevelt nu putea făgădui o intervenție militară, care singură ar fi putut aduce un element nou în desfășurarea războiului, ci se mărginia să promită tot sprijinul material, care era în posibilitățile sale. Acest ajutor, care presupunea o lungă perioadă de așteptare și o rezistență militară prelungită, nu mai putea fi de nici un folos într'un moment când armatele germane înaintau cu o energie implacabilă cu câte o sută de kilometri pe zi, ajungeau la Cherbourg și la Orléans, atingeau granița elvețiană, separând linia Maginot de restul armatelor franceze și amenințând să facă în cel mai scurt timp joncțiunea cu trupele italiene din Alpi.

Răspunsul Președintelui Statelor-Unite provoca în asemenea împrejurări demisia d-lui Paul Reynaud — după două zile de desbateri, care trebue să fi fost dramatice și care duceau la formarea unui guvern, prezidat de Mareșalul Pétain, — cu generalul Weygand la apărarea națională,— compus în cea mai mare parte din generali și tehnicieni.

Un guvern presidat de un mareșal al Franței putea părea indicat să continue rezistența. Generalii fac războiul. Pacea o fac oamenii politici și diplomații.

Primul act al guvernului Pétain a fost totuși de a începe — prin mijlocirea Spaniei — negocieri cu Germania în vederea unui armistițiu și de a anunța poporului francez că Franța este nevoită să înceteze lupta.

Bătrânul mareșal declară că face acest lucru cu inima sdrobită de durere. Folosirea prestigiului său pentru a hotărî încetarea luptei a fost desigur motivul de căpetenie, care a dictat formarea noului guvern francez.

Mareșalul pare a spera condiții de armistițiu acceptabile atunci când în cuvântarea sa la radio, declară: „Noaptea trecută m'am adresat inamicului, pentru a-l întreba, dacă este dispus să caute împreună cu noi — între militari — mijloacele de a pune capăt ostilităților".

(Continuare în pag. 2-a)

O PRECIZARE A CERCURILOR AUTORIZATE DIN BERLIN ASUPRA DEMERSULUI MAREȘALULUI PETAIN

Berlin, 17 (Rador).— Corespondentul agenției „Stefani" transmite:

D. HITLER

Cu privire la conținutul cererilor adresate de mareșalul Petain guvernului Reichului, în cercurile autorizate din Berlin se declară că nu este vorba decât de o singură cerere de informații și nu de o capitulare.

D. MUSSOLINI

Nota mareșalului Petan a fost adresată pe calea diplomatică obișnuită a puterilor cari se ocupă de interesele beligeranților.

Dat fiind că nu este vorba de o capitulare, operațiile militare continuă. Totuși, se subliniază la Berlin, că, detașamente franceze au depus armele din proprie inițiativă.

La Berlin nu se face niciun fel de pronosticuri relativ la cuprinsul răspunsului Germaniei, nici asupra localității unde va avea loc întrevederea între Fuehrer și Duce. Cu toate acestea, este sigur că Ducele și Fuehrerul vor examina în mod amănunțit noua situație ce s'a creiat în domeniul militar și politic.

La Berlin se adaugă că Franța și-a ales cu voință destinul ei atunci când, la ordinul Angliei, ea a luat armele împotriva intereselor vitale ale Reichului German.

MAREȘALUL PETAIN

D. MUSSOLINI A PLECAT SĂ SE INTÂLNEASCĂ CU D. HITLER PENTRU STABILIREA CONDIȚIILOR DE PACE

Roma, 17 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

Imediat după aflarea ultimelor știri din Franța, contele Ciano, ministrul afacerilor străine, și d. Pavolini, ministrul culturii populare, s'au reîntors la Roma cu avionul.

Ei s'au dus la palatul Veneția unde au fost primiți de Duce.

Până acum nu se cunoaște ora plecării Ducelui și locul unde se va întâlni cu Fuehrerul. Cercurile bine informate italiene cred că întâlnirea lor este iminentă.

*

Roma, 17 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

D. Mussolini a plecat Luni la ora 20,30 din Roma, ducându-se să se întâlnească cu cancelarul Fuehrer Hitler.

Plecarea a avut loc în mod privat, dintr'o gară de la periferia Romei.

Ducele este însoțit de contele Ciano, ministrul afacerilor străine, de d. Segastinini, șeful său de cabinet și de generalul Roata, șef adjunct al statului major.

Se află că, în cursul călătoriei, și alte personalități se vor sui în trenul prezidențial printre care și mareșalul Badoglio, șeful statului major al armatei italiene.

*

Roma, 17 (Rador). — *D. von Mackensen, ambasadorul Reichului la Roma, însoțește pe Duce în călătoria pe care aceasta o face în Germania pentru a se întâlni cu Fuehrerul.*

PREȘEDINTELE ROOSEVELT URMĂREȘTE CU ATENȚIE SITUAȚIA DIN EUROPA

Washington, 17 (Rador). — *La Casa Albă se declară că pentru moment nu se va face niciun comentariu asupra hotărârii Franței, dar că președintele Roosevelt urmărește cu atenție desvoltarea situației din Europa.*

PE FRONT

După un atac aerian

ARMATA FRANCEZĂ SCOASĂ DIN LUPTĂ

CAUZELE VICTORIEI GERMANE. — NOUA FAZĂ A RĂZBOIULUI

Situația extrem de critică ce s'a creat armatelor franceze, în faza a 3-a și ultimă a marei bătălii decisive, a impus guvernului francez o hotărâre gravă: încetarea luptei.

Mareșalul Pétain, primul ministru al Franței, s'a adresat în cursul nopții de 15—16 Iunie comandamentului armatei germane, cu cererea de a găsi mijloacele pentru încetarea ostilităților. El a adus elogii armatei franceze, care a luptat cu un eroism vrednic de tradițiile sale, dar a accentuat, că ea a fost nevoită să se măsoare cu un adversar superior în număr și în material de război.

In asemenea condiții bătălia din Franța a fost decisivă pentru germani, căci printr'insa au scos din luptă armata franceză.

Evenimentul acesta militar și politic va avea, desigur, consecințe de o importanță covârșitoare.

Din modul cum s'au desfășurat operațiile pe frontul francez rees următoarele:

Comandamentul german a păstrat continuu inițiativa operațiunilor și a impus voința sa în toate bătăliile din nordul și nord-estul Franței.

El n'a lăsat răgaz armatelor franceze bătute pe Meusa, pe Somme, în Flandra și în Artois, în regiunea Parisului, pe Sena, Aisne și Marna, să se retragă pe o linie mai la sud — cum ar fi fost linia fluviului Loire — pe care comandamentul lor să fi putut organiza o contra-ofensivă.

Acțiunea ofensivă sistematizată germană a fost condusă cu o energie remarcabilă și ea s'a desfășurat într'o cadență sever calculată, care i-a asigurat maximum de randament, prin atingerea obiectivelor principale prevăzute în planul inițial de operațiuni și obținerea soluției strategice în timpul cel mai scurt cu putință.

Rezultatele acestea dovedesc că planul de operațiuni german a fost studiat în toate amănuntele, că nu s'a lăsat nimic neprevăzutului, luându-se în seamă toți factorii ce interesau problema militară ce urma să fie rezolvată. Pe lângă organizarea modernă a armatei germane și superioritatea sa în efective, armament și în material, doui factori importanți au contribuit la obținerea decisivei germane în Franța: viteza și puterea maximă a focului. Niciodată în războaie nu s'au atins asemenea viteze în mișcarea unor masse de manevre pe teatrul de operațiuni și nici puterea focului n'a fost atât de mare și cu efecte materiale și psihologice incalculabile.

Situațiile ce s'au părut ciudate, sau, care au fost considerate chiar critice, în care s'au găsit armatele germane, au fost create de acțiunea îndrăzneață a diviziilor blindate și motorizate, care au operat departe și în spatele forțelor franceze, — deci grație vitezei, iar bătăliile de ruptură și de distrugere s'au câștigat de germani prin puterea ridicată la maximum a focului a tuturor armelor combinate. Aviația și tankul au avut rolul lor covârșitor în toate operațiile de pe teatrul de război occidental.

Numai de la începerea ofensivei pe Somme în ziua de 4 Iunie și până azi, când armatele franceze au fost scoase din luptă, după ce au susținut în condiții de vădită inferioritate lupte foarte grele și cu spiritul tradițional de sacrificiu al soldatului francez, armatele germane au parcurs dela bazele lor de plecare și până la punctele cele mai înaintate, peste 800 km., grație vitezei și puterei focului.

Diviziile blindate germane care au pornit alaltăeri din regiunea St. Dizier au străbătut fulgerător dispositivul defensiv francez și au ajuns în regiunea Gray, după un parcurs de peste 110 km., iar de aci s'au desfăcut în două coloane, una, a înaintat în direcția Besançon — Pontarlier — frontiera Elveției, iar alta a înaintat în direcția Dijon-Lion.

O asemenea acțiune de străpungere efectuată de o formațiune blindată, care a fost urmată de o înaintare în adâncime departe, în spatele frontului armatei franceze prin viteza realizată este fără precedent.

Aceleaș formațiuni blindate, ajutate de aviație, de artilerie și de infanterie, au pus în situațiile cele mai critice câteva grupuri de armată franceze și engleze, cum au fost cele din Flandra și Artois și cele dintre Meusa și linia Maginot, care au fost separate prin tăierea liniilor lor de retragere și apoi bătute și distruse. Comandamentul francez n'a putut organiza nicio contra-ofensivă, iar „minunea" ce se aștepta să se producă, nu s'a produs.

Raymond Poincaré, fostul președinte al Republicei franceze, în elogiul funebru ce l-a adus mareșalului Foch, a spus că Foch a avut măreția sufletească de a atribui Providenței onoarea rezultatelor victorioase ale acțiunilor sale militare din războiul 1914—1918. „Dar, el știa deasemenea", — a adăugat generalul Weygand, comandantul armatei franceze din 1940, chemat la acest înalt post de grea răspundere prea târziu — că „cerul nu ajută de cât pe cei capabili să se ajute ei înșiși și să fie pregătiți spre a putea fi la înălțimea misiunei ce o au de îndeplinit".

Din nefericire pentru Franța, acea pregătire nu s'a făcut la vremea ei, în vederea războiului din 1940 și rezultatele fatale ale lipsei de prevedere și de organizare în materie de apărare națională, s'au produs. Nu este încă momentul de a examina toate cauzele dezastrului armatei franceze, dar trebue să subliniem că armata franceză și-a făcut datoria în limitele mijloacelor ce le-a avut și în condițiile de luptă cele mai grele. Răspunderea dezastrului cade asupra acelor conducători de până eri ai săi ce au neglijat inperativele apărării naționale franceze și au lăsat-o să se angajeze într'un război cu un adversar superior organizat și puternic atlitel din toate punctele de vedere. Rămâne acum să vedem ce condiții de pace se vor pune Franței de către Germania victorioasă și care va fi noua situație ce se va crea Marei Britanii prin scoaterea din luptă a fostei sale aliate

R. SEIȘANU

BERLINUL ȘI OFERTA DE PACE A MAREȘALULUI PETAIN

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

BERLIN, 17. — Astă seară la ora 17.20, a fost difuzată de toate posturile de radio germane importanta știre, transmisă în mod special dela marele cartier al Fuehrerului că mareșalul Pétain a comunicat în numele guvernului francez hotărârea de a depune armele.

Impresia produsă asupra opiniei publice de capitularea Franței, respectiv de victoria Germaniei nu se poate preciza încă la un timp atât de scurt după cunoașterea modului cum s'au desfășurat evenimentele. Aceasta este însă de prisos căci reacțiunile față de entuziasmul victoriei și mândria asupra faptelor de arme ale trupelor germane sunt afară de orice îndoială.

In ce privește hotărîrea Franței, ea era așteptată, mai ales din momentul în care mareșalul Pétain a fost chemat să ia frânele guvernului și asupra persoanei căruia s'a și făcut o paralelă cu feldmareșalul german Hindenburg și misiunea acestuia în 1918.

După cum se arată în comunicatul oficial, forurile conducătoare germane n'au precizat până acum nimic în ce privește modul în care a intervenit mareșalul Pétain spre a i se aduce la cunoștință condițiile de pace ale Germaniei. Se poate doar spune că comunicarea guvernului francez a fost transmisă guvernului german prin intermediul reprezentantului Spaniei la Berlin.

Se arată în acelaș timp, conform informațiunilor din sursă autorizată, că operațiunile de pe fronturile de luptă n'au încetat.

Se ține deasemeni în secret când și unde se va produce întrevederea dintre d-nii Hitler și Mussolini sau dacă această întrevedere s'a și produs. Nu este însă exclus să se dea încă în cursul nopții precizări în această privință, fiind posibil să se arate cu această ocazie și condițiile de pace ale Germaniei.

După cum arată și comunicatul de astăzi al inaltului comandament german, este foarte natural ca față de capitularea francezilor, operațiunile militare să ia o alură mai înceată. Cu toate acestea, manevrele diviziilor germane n'au încetat, putându-se chiar spune că sub impresia produsă de hotărirea mareșalului Pétain asupra trupelor franceze, rezistența acestora trebue să fie cu totul izolată, astfel că situația de pe fronturi este desigur la această oră cu totul alta decât o arată comunicatul german.

*

Cu deosebită încordare este comentat aci efectul pe care îl va avea hotărirea Franței asupra Angliei. In ce privește cercurile autorizate, acestea manifestă tendințe precise în favoarea continuării războiului împotriva Angliei. După cum se spune, trebue să se închidă la timp englezilor calea pentru stabilirea unei legende, pentru ca ei să nu poată încerca după război, într'un mod oarecare, să se considere că n'au fost învinși și să arunce întreaga vină asupra aliaților lor. Atitudinea Germaniei față de Anglia reese dealtminteri și dintr'o ediție specială care a fost împărțită aci pe străzi în cursul serii. Trebue arătat cu această ocazie că apariția ediților speciale este aci un fapt cu totul extraordinar, constituind în consecință o dovadă a modului cum a fost primit evenimentul. Faptul că această ediție specială cuprinde pe lângă un scurt comentar entuziast asupra victoriei germane numai cuvinte la adresa Angliei, inseamnă deasemeni foarte mult. Astfel, se declară între altele: „Cu tot entuziasmul ceasului de față, nu se va trece niciodată cu vederea că inamicul nostru principal este în Anglia. Și acest advesar va fi înfrânt de Germania, căci trebue să simtă și el că Reichul național socialist nu poate fi atacat fără motiv".